

Portræt af Athos - en rideskolepony

af Anne Sofie Conrad

Den lille sortbrogede (kofarvede?) pony, der står nede i den anden boks, hedder Athos. Athos er født i 1998 og er en tinkerpony og blev rideskolepony for ca. 3-4 år siden. Han har nemlig stået her nede på rideskolen 1 år som privatpony, inden han blev rideskolepony. Allerede fra start var han god med »miniputter« og gik derfor hurtigt med på mange hold. Før Athos blev rideskolepony kunne han kun ride dressur, men det skulle der nok blive ændret på. Spring var ikke hans stærke side, men han kom hurtigt efter det.

Da han fik konstateret mider i hovskægget, blev det klippet af og det hjalp også med til springningen, da han pludselig kunne mærke bommene, når han ramte dem. Athos er ikke dog ikke blevet en ren springpony, han rider også dressur, og han er ret god til det. Mange vil dog påstå, at han er doven men med den rette rytter, er han frisk og kan gå som en drøm.

Inde i stalden er Athos også rigtig sød. Han er kælen og har en meget aktiv overlæbe. Det skal lige siges, at han ikke bider, men kigger bare om der ikke skulle ligge en godbid eller gulerod et sted. Han kan dog godt blive lidt træt af alt for meget pusse-nusse. Specielt lige efter ridetimen vil han meget gerne ind i sin boks hurtigst muligt. Og der kan han godt være svær at holde. For når han først har sat sig noget i hovedet, så bliver det sådan. Det eneste, der i nogle tilfælde kan hjælpe, er en gulerod.

For vejen til hans hjerte er nemlig gennem hans mave. Og han er ikke kræsen. Alt bliver set, intet går forbi hans øjne. Hvis der er nogen, der har kage med til ridning (pga. uventet afsidning) kan det også være svært at styre ham forbi.

Specielt om fredagen kan det godt være svært at skridte ordentligt af, da kagen jo er oppe ved barrieren. Derfor bliver der også ofte skridtet af i små cirkler.

Athos har sine små særheder ligesom alle os andre. Hvis man ikke har opdaget det, så har han faktisk overskæg. Man skal vel være en ordenlig herre?

Som nævnt før er han sortbroget. Da jeg fik part på ham, kunne det godt være svært at forklare, hvordan han ser ud og derfor blev han døbt ko-farvet. Nu bliver han bare kaldt for koen, men ment godt. Udover udseendet kan han også minde om en ko tankemæssigt. Der er nemlig ikke så mange tanker derinde.

Pga. den ikke helt store hjerne, kan mange ting også godt være farlige. Eksempelvis var vi en dag på tur, og vi var sakket lidt bagud (typisk), men så kom der en gravko. Den var så farlig, at han gik helt i baglås. Han begyndte rent bogstaveligt talt at bakke, og intet kunne få ham frem. Problemet var bare, at der var et lille stendige bag ham, som han ikke havde set. Det resulterede i, at han nærmest lå ned med mig på ryggen. Det er aldrig sket siden, og man skal ikke være bange for at ride ture på ham. Han er nemlig en meget rolig pony ellers.

Hvis I kigger ned forbi i ponystalden, skal I huske at lægge et besøg forbi Athos. Han elsker opmærksomhed og er en meget rar og også elsket pony.

